

[Arbejdsministeren]

til at udstøde en sådan udtalelse og dette forslag er vedtaget, kan man være sikker på at være hjemfalden til frihedsstraf.

Det bliver også strafbart – der er mange ting, der bliver kriminaliseret i dette forslag – at yde økonomisk støtte til en sådan arbejdsnedlæggelse, også selv om man i øvrigt ikke deltager fysisk i arbejdsnedlæggelsen. Den straf, der er tale om, er, som jeg sagde det før, fængsel, frihedsstraf, som den altovervejende hovedregel; kun i sjældne tilfælde forestillers forslagsstillerne sig at der skal være en bødestraf.

Så er der i øvrigt en paragraf i lovforslaget, som er ganske særpræget, hvor man ikke alene fjerner de ansattes ret til at nedlægge arbejdet på disse sygehuse og plejehjem, men også i virkeligheden indirekte fjerner deres ret til at føre normale overenskomstforhandlinger med sygehuse og plejehjem, idet man lægger op til, at den normale måde at få ordnet sine løn- og arbejdsvilkår på på plejehjemmene – som der står i forslaget: hvis man er utilfreds med forholdene – er, at man anlægger sag mod sygehuset ved de lokale domstole. Hvis ikke sagen var så alvorlig, ville det måske være svært at undertrykke en naturlig humoristisk reaktion på dette forslag.

Ved førstebehandlingen af forslaget, da det i sin tid blev fremsat, var der en blank afvisning fra alle de politiske partiers side, og jeg håber, vi får en lige så tydelig markering her i dag fra partiernes side.

Jeg skal ikke bruge for meget af tingets tid på dette forslag, men henholde mig til de bemærkninger, jeg i øvrigt fremkom med under debatten i foråret. Jeg skal herved særlig henvise til bemærkningerne om de hovedaftaler, der findes på dette område, og hvori der er optaget bestemmelser, der som et minimum sikrer et nødvendigt beredskab på de konfliktramte områder. Det er aftaler, som arbejdsmarkedets parter selv har indgået, og i forening med det arbejdsretlige system, herunder ikke at forglemme arbejdsretten, findes der efter regeringens opfattelse i hvert fald tilstrækkelige bestemmelser på dette område. At straffe lønmodtagere, der arbejder i sygehus- og plejehjemssektoren, fordi de foretager skridt, der for andre lønmodtagere ville være lovlige, og tilmed at sætte dem i fængsel, når de gør det, er efter vores opfattelse fuldstændig uacceptabelt, og regeringen kan

selvfølgelig ikke medvirke til gennemførelsen af det foreliggende forslag.

Hans Jørgen Jensen (S):

I min afvisning af dette forslag kunne jeg egentlig nøjes med at erklære mig enig med arbejdsministeren og i øvrigt henvise til debatten i sidste samling om det samme forslag fra fremskridtspartiet. Efter min opfattelse indeholder forslaget imidlertid nogle ganske uberettigede angreb på arbejderbevægelsen, og jeg mener, at fremskridtspartiet med fordel kunne studere dansk arbejdsrets historie fra septemberforliget i 1899 og fremefter, thi hvis man havde gjort dette tilstrækkelig grundigt, tror jeg næppe, vi havde set et forslag af denne art her i tinget.

Uden at jeg skal forelæse nærmere over emnet, vil jeg dog påpege, at arbejdsretten og ikke andre domstole er det rette forum til at klare de situationer, der eventuelt måtte opstå på arbejdsmarkedet. Det er da også en ordning, som arbejdsmarkedets parter er tilfredse med, og en ordning, som yderligere har bevist sin funktionsduelighed og dermed sin berettigelse.

Det er jo ganske tankevækkende, at septemberforliget af 1899 først blev revideret ved hovedaftalen af 1960 – altså 60 år virkede denne hovedaftale – og senere først igen i 1973. Disse regler, der regulerer forholdet på arbejdsmarkedet såvel i interesselvister som i retstvister, opfattes og efterleves af arbejdsmarkedets parter som en del af den gældende retstilstand her i landet.

Da dette forslag nu tager sigte på at kriminalisere arbejdsstandsninger både på den ene og på den anden måde, håber jeg, at de partier – og det var vist alle som én bortset fra fremskridtspartiet – der, da vi behandlede forslaget i sidste samling, gik imod en kriminalisering af hele det arbejdsretlige system, som man jo er inde på, vil stå fast på dette standpunkt, og jeg kan sige, at vi fra socialdemokratiets side må afvise det foreliggende lovforslag.

Jens Peter Jensen (V):

Forslagets hensigt og i nogen grad dets titel kan jeg meget vel tilslutte mig, men så kniber det også med resten. Jeg synes nok, der kan være behov for, at vi ved siden af hovedaftale osv. har andre sikkerheder for,